[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 514

ਗਣੇਸ਼ਨ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ

(2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 903)

ਅਕਤੂਬਰ 29, 2021

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂਦ ਅਤੇ ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ - ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਸ਼ਬਦ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਪਰਾਧੀ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਐਸ.ਐਸ.391, 395, 397 - ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਏ -1 ਤੋਂ ਏ -5, ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਪਾਈਪਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਏ -1 ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ - ਏ -2 ਤੋਂ ਏ -5 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ, ਏ -3 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ 60 ਰੁਪਏ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਈਕਲ ਹੈਂਡਲ 'ਤੇ ਲਟਕ ਰਹੇ 000 ਅਤੇ 16 ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਗਹਿਣੇ - ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਏ -2 ਤੋਂ ਏ -5 ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ, ਏ -2 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ - ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬੈਗ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ - 'ਬੀ' (ਭਗੌੜੇ ਦੋਸ਼ੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ - ਕਿਹਾ: ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਏ -2 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3) 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ - ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 351 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ - ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਨ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪੰਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ - ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 - ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮੱਗਰੀ - 'ਡਕੈਤੀ' ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ 'ਡਕੈਤੀ' ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਲੁੱਟ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 397 – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ: ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - 'ਬੀ' ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - 'ਬੀ' 'ਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - 'ਬੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮੁਕਰ ਗਿਆ - 'ਬੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ◌ਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ 15 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, 'ਬੀ' ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ : **1.1 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਡਕੈਤੀ' ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਜਾਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਡਰ, ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 'ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ' ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 391 ਆਈਪੀਸੀ 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਕੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12.3] [534- ਐੱਫ -ਜੀ; 535- ਏ-ਬੀ]**

1.2 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 393 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ ੩੯੫ ਆਈਪੀਸੀ 'ਡਕੈਤੀ' ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12.3] [535-ਸੀ-ਈ]

1.3 ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, 'ਲੁੱਟ' ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਕੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ. 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੈਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 12.3, 12.4] [535-ਈ-ਐੱਚ; 536-ਏ-ਸੀ]

2.1 ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 390 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390, 394, 397 ਅਤੇ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 390 ਤੋਂ 398 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਹ ਅਪਰਾਧੀ/ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਲੁੱਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390, 392, 393, 394, 395, 397 ਅਤੇ 398 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ...' ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ ਧਾਰਾ 396 - 'ਕਤਲ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ' ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਕੈਤੀ / ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 12.4] [536-ਡੀ- ਐੱਫ]

2.2 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਉਸ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 399 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 'ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ'। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਉਦੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 3 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਏ-2 ਅਤੇ 'ਬੀ' 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ - ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 12.7] [539- ਐੱਫ- ਐੱਚ; 540-ਏ-ਸੀ]

ਸ਼੍ਰੀ ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1975) 1 ਐਸਸੀਸੀ 797: [1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ 917; *ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ* (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 641 - ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ।

3.1 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14] [540-ਡੀ-ਐੱਚ]

ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਮੋਹਨਭਾਈ ਕੋਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2011) 11 ਐਸਸੀਸੀ 111: [2010] 14 ਐਸਸੀਆਰ 1- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3.2 ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 391/395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ/ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। 'ਡਕੈਤੀ' ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ 'ਡਕੈਤੀ' ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 391 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 391 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੋਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 15] [541-ਜੀ-ਐੱਚ; 542-ਏ-ਡੀ]

3.3 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16] [542-ਡੀ-ਐੱਚ; 543-ਏ]

3.4 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ 'ਬੀ' ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' 'ਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਬੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਬੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮੁਕਰ ਗਿਆ। 'ਬੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ 15 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ 'ਬੀ' ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [543-ਬੀ-ਈ]

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ **(2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 224;** *ਗੰਗਾਧਰ ਬੇਹਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ* **(2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 381: [2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 183; ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2013) 12 ਐਸਸੀਸੀ 674: [2013] 9 ਐਸਸੀਆਰ 230 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।**

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ **(2008) 11 ਐਸਸੀਸੀ 397;** *ਬਲਬੀਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ* **2020 ਐਸਸੀਸੀ ਸਾਰੇ 845;** *ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* **ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 174 : [1962] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 848;** *ਰਾਮ ਬਿਲਾਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ* **[1964] 1 ਐਸਸੀਆਰ 775;** *ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ @ ਗੋਲਡੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* **(2015) 7 ਐਸਸੀਸੀ 167 : [2015] 3 ਐਸਸੀਆਰ 773;** *ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ* **(1975) 4 ਐਸਸੀਸੀ 480;** *ਸੱਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ* **(2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 627: [2012] 10 ਐਸਸੀਆਰ 950;** *ਰਾਜੂ ਮਾਂਝੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ* **(2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 784;** *ਰਫੀਕ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ* **(2011) 8 ਐਸਸੀਸੀ 300: [2011] 11 ਐਸਸੀਆਰ 907;** *ਪ੍ਰੇਮਾ ਐਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯਾਦਵਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ* **(2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 217: [2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 339 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ. 917	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ**
(2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ. 641	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 6.1**
(2008) 11 ਐਸਸੀਸੀ. 397	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 6.5**
[1962] ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 848	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 7**
[1964] 1 ਐਸਸੀਆਰ. 775	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 7.1**
[2015] 3 ਐਸਸੀਆਰ. 773	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 7.1**
(1975) 4 ਐਸਸੀਸੀ 480	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 8.5**
[2012] 10 ਐਸਸੀਆਰ. 950	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 8.9**
(2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 784	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 8.9**
[2011] 11 ਐਸਸੀਆਰ. 907	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 8.10**
[2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 339	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 8.10**
[2010] 14 ਐਸਸੀਆਰ. 1	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 14**
(2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 224	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 17**
[2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 183	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 17**
[2013] 9 ਐਸਸੀਆਰ. 230	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 17**

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 903.

2012 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 429 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16.07.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 904

ਜੀ. ਸ਼ਿਵਬਾਲਾਮੁਰੂਗਨ, ਪੀ. ਆਰ. ਕੋਵਿਲਨ ਪੂਨਗੁੰਡਰਨ, ਵੀ. ਐਸ. ਵਾਸੂਦੇਵਨ, ਐਮ. ਆਰ. ਐਸ. ਗੀਤਾ ਮੰਦਰ, ਅਡਡਬਲਿਊ.

Dr. ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ ਐਸ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਪੁਲ ਸਵਾਤੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2012 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਰਸੀ ਨੰਬਰ 405 ਅਤੇ 429 ਵਿੱਚ 16.07.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿਦਵਾਨ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ - ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 903 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਏ 1 ਅਤੇ 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 904 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਨਮੁਗਮ @ ਬਾਬੂ - ਏ 3 ਨੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਏ 1 ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬੈਨੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਰਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਏ2 ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਨੂੰ ਏ3, ਸ਼ਨਮੁਗਮ @ ਬਾਬੂ ਨੂੰ ਏ4 ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਜਹਾਂ ਨੂੰ ਏ5 ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਏ 2 - ਬੈਨੀ ਅਤੇ ਏ5 - ਸ਼ਾਜਹਾਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਏ1, ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਨੂੰ ਏ2 ਅਤੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੂੰ ਏ3 ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 15.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 19.08.1996 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 8:00 ਵਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਟੀ.ਐਨ. 31 8686 ਕੁਡਲੋਰ ਤੋਂ ਚਾਕੂ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਲੈ ਕੇ ਪਨਰੂਤੀ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਏ1 – ਗਣੇਸ਼ਨ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਏ2 ਨੂੰ ਏ5 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏ2 ਤੋਂ ਏ5 ਨੇ 60,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਲੁੱਟ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 - ਦੁਰਈਸਾਮੀ ਪੰਰੂਤੀ ਦੀ ਵਲਾਰ ਸਟਰੀਟ ਨੇੜੇ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਏ 3 ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਨੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 2-5 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਗਵਾਹ ਦੁਰਈਸਾਮੀ ਦੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਬਾਰ ਵਿਚ ਲਟਕ ਰਿਹਾ ਬੈਗ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ 60 ਰੁਪਏ ਸਨ। 60,000/- ਅਤੇ 16 ਗ੍ਰਾਮ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਗਵਾਹ ਪਲਾਨੀਵੇਲ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ,

ਏ2 (ਬੈਨੀ) ਨੇ ਗਵਾਹ ਪਲਾਨੀਵੇਲ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਬੈਗ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ 3 - ਬੈਨੀ ਅਤੇ ਏ 5 - ਸ਼ਾਜਹਾਂ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਟ੍ਰਾਇਲ 'ਚ ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਏ1, ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਨੂੰ ਏ3 ਅਤੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੂੰ ਏ4 ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਜਹਾਂ ਵੀ ਅਜੇ ਫਰਾਰ ਹੈ। ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 15 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਥਿਰੂ ਦੁਰਈਸਾਮੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਥਿਰੂ ਪਲਾਨੀਵੇਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਥਿਰੂ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਥਿਰੂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਥਿਰੂ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਵਜੋਂ, ਡਾਕਟਰ ਥਿਰੂ ਐਲਨਗੋਵਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਈ.ਓ. ਥਿਰੂ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 13 ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2009 ਦੇ ਐਸਸੀ ਨੰਬਰ 363 ਵਿੱਚ 13.04.2010 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7-7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰਆਈ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

4. ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ - ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 3 (ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 48 ਵਾਲੀ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ)। ਕਿ 03.01.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

5. ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਏ 1 ਗਣੇਸਨ ਨੇ 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 903 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏ 3 ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੇ 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 904 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 - ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। 2018 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 12 ਅਤੇ 15.11.2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੇਠਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

6. ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ - ਗਣੇਸ਼ਨ 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 903 ਵਿੱਚ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਰਈਸਾਮੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 19.08.1996 ਨੂੰ ਰਾਤ 11:00 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 - ਆਈਓ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 20.08.1996 ਨੂੰ ਤੜਕੇ 2.30 ਵਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 - ਦੁਰਈਸਾਮੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੜਕੇ 3.00 ਵਜੇ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 394 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ 1996 ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 678 ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਐਕਸ.ਪੀ.1 ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਐਕਸ.ਪੀ.1 ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ;

(2) ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ (ਟੀਆਈਪੀ) ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਟੀਆਈਪੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ; (i) ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; (ii)

ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਕੀ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ"; (iii) ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ "ਕਿਉਂਕਿ 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਬਰਸਾਤੀ ਸੀ"; (iv) ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਕਿਉਂਕਿ 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ"।

6.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 - ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ 3 ਜਾਂ 5; ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਸ਼ਬਦ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। **ਸ਼੍ਰੀ ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ,** (1975), 1 ਐਸਸੀਸੀ 797 (ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 6) ਅਤੇ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ, (2007) 12 ਐਸਸੀਸੀ 641 (ਪੈਰਾ 19 ਤੋਂ 22) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਅਟੁੱਟ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ, ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਏ 1 ਤੋਂ ਏ 5 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ ਵੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਹਰਾਇਆ।

6.2. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਣ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਸਧਾਰਣ ਸੱਟਾਂ ਹਨ

ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 - ਡਾਕਟਰ ਆਰ ਐਲਾਂਗੋਵਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ' ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

6.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 3 ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਡਕੈਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁਟੇਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ 397 ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕੱਲੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ।

6.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ।

6.5 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ 13 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ੀ 5 ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ,** (2008) 11 ਐਸਸੀਸੀ 397 ਅਤੇ **ਬਲਬੀਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ**, 2020 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਸਾਰੇ 845 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7. 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 904 ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ਨਮੁਗਮ @ ਬਾਬੂ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲਾਂ

ਦੋਸ਼ੀ ਗਣੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਠੋਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 (ਡਕੈਤੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ - ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੇ ਕੋਈ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮਾਰੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰਚਨਾਤਮਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**, ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 174 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7.1 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 390/392 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 378 (ਚੋਰੀ), ਧਾਰਾ 383 (ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ) ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ) ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਬਿਲਾਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। **ਬਨਾਮ। ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ**, (1964) 1 ਐਸਸੀਆਰ 775; **ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ @ ਰਾਜੂ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮਨਮੀਤ ਸਿੰਘ @ ਗੋਲਡੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,** (2015) 7 ਐਸਸੀਸੀ 167. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿਚ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 - ਗਣੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ 2 - ਬੈਨੀ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਏ 1 - ਗਣੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ 2 - ਬੈਨੀ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

8. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਡਾ ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ ਐਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਗਣੇਸ਼ਨ - ਏ 1 ਅਤੇ ਸ਼ਨਮੁਗਮ @ ਬਾਬੂ - ਏ 3 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

8.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਦੋਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

8.3 ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ), ਪੀਡਬਲਯੂ 2 (ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ), ਪੀਡਬਲਯੂ 10 (ਡਾਕਟਰ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 (ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਸਆਈ) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

8.4 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 (ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ) ਦੁਆਰਾ 19.08.1996 ਨੂੰ ਰਾਤ 11.55 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2 ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 13 ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੜਕੇ 2.30 ਵਜੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੜਕੇ 3.00 ਵਜੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 14 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਪੀ ਡਬਲਯੂ 13 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 10 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 13 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਓਕੂਲਰ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

8.5 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ (ਟੀਆਈਪੀ) ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਭਾਰੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਟੀਆਈਪੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਛਾਣ ਟੈਸਟ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਸਹੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟੀਆਈਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ,** (1975) 4 ਐਸਸੀਸੀ 480 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

8.6 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗੀ।

8.7 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 6, ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 14 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਏ 1 - ਗਣੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ.10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਏ 1 ਨੂੰ 21.08.1996 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8.8 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

8.9 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 11 ਮੁਕਰ ਗਿਆ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸਥਿਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੱਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, (2012) 12 ਐਸਸੀਸੀ 627 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏ 2 ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ - ਏ 2 ਗਣੇਸਨ, ਸ਼ਾਜਹਾਂ, ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਥੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਏ 2 ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, **ਰਾਜੂ ਮਾਂਝੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ,** (2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 784 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

8.10 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਵੀ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ **ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਫੀਕ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ,** (2011) 8 ਐਸਸੀਸੀ 300 ਅਤੇ ਕੇ **ਪ੍ਰੇਮਾ ਐਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਯਾਦਵਲਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ,** (2003) 1 ਐਸਸੀਸੀ 217 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

10. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ।

11. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 - ਗਣੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 - ਸ਼ਨਮੁਗਮ @ ਬਾਬੂ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11.1 ਪੀਡਬਲਯੂ 1 - ਦੁਰਈਸਾਮੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 - ਪਲਾਨੀਵੇਲ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 - ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਤਿੰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਵਾਹਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 11 (ਜੋ ਮੁਕਰ ਗਏ) ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਗਭਗ 14 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਥਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਜੋ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

12.1 ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵੀ ਪੰਜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬੈਨੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 (ਡਕੈਤੀ) ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। **ਸ੍ਰੀ ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ** (ਸੁਪਰਾ) **ਅਤੇ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

12.2 ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390 ਤੋਂ ਧਾਰਾ 398 ਆਈਪੀਸੀ ਹੇਠਗੀਆਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"390. ਲੁੱਟ-ਖੋਹ–ਸਾਰੀਆਂ ਲੁੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਚੋਰੀ ਡਕੈਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।–ਚੋਰੀ "ਡਕੈਤੀ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ, ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਜਾਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧੀ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਸੰਜਮ।

ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ "ਡਕੈਤੀ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ, ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰ ਲਗਾ ਕੇ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਥੇ ਡਰ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਵਿਆਖਿਆ।–ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ, ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਹੈ।

391. ਡਕੈਤੀ- ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਕੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ 1955 ਦੇ ਐਕਟ 26, ਸ. 117 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ "ਜੀਵਨ ਲਈ ਆਵਾਜਾਈ" ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (1-1-1-1956 ਤੋਂ) 99 ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ "ਡਕੈਤੀ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

392. ਡਕੈਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ- ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

393. ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼- ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

394. ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।–ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ

ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 1 [ਉਮਰ ਕੈਦ], ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

395. ਡਕੈਤੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ—ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ 1 [ਉਮਰ ਕੈਦ], ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

396. ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ- ਜੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਾਂ 1 [ਉਮਰ ਕੈਦ], ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

397. ਜੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

398. ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।—ਜੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

12.3 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਡਕੈਤੀ' ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਚੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਜਾਂ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧੀ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਡਰ, ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 'ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ' ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ, ਤੁਰੰਤ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਹੈ

ਧਾਰਾ 391 ਆਈਪੀਸੀ 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਕੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 393 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 394 ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ 'ਡਕੈਤੀ' ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

12.4 ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, 'ਲੁੱਟ' ਕਰਨਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲ ਕੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ 'ਡਕੈਤੀ' ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਡਕੈਤੀ' ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ. 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਕਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੈਦ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 390 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 390, 394, 397 ਅਤੇ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ/ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲੁੱਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 390 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392, 393, 394, 395 ਅਤੇ 397 ਅਤੇ 398 ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਚਨਾਤਮਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ 'ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ...' ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ ਧਾਰਾ 396 - ਕਤਲ ਨਾਲ ਡਕੈਤੀ' ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਕੋ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਕੈਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ – ਡਕੈਤੀ/ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਕਤਲ।

12.5 ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, **ਸ਼੍ਰੀ ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 5 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

5. ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ

ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ, ਜੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਲੁੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦ ਨੂੰ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 392 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਧਾਰਾ 397 ਰਾਹੀਂ। ਧਾਰਾ ੩੯੭ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਅਪਰਾਧੀ" ਸ਼ਬਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਪਰਾਧੀ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ, (ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ) ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਵੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 16 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ "ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਸੀ"। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਜਾਂ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਕੂ ਲਹਿਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

6. ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੈ ਜੇ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 398 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਨਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਪਰਾਧੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਅਤੇ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ "ਹਥਿਆਰਬੰਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ

ਜੇ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧੀ ਲੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਲਦਾਇਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ.

7. ਜੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਹਥਿਆਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ, ਮੌਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਚੰਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ [ਏਆਈਆਰ 1932 ਅਵਧ 103]; ਨਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ [ਏਆਈਆਰ 1933 ਲਾਹ 35] ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ [ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਾਹ 522] ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਥਿਆਰ ਲਹਿਰਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਰਗੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੇਜੇ ਜੇ ਜੇ ਸੀ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਿਆਸ ਨੇ ਗੋਵਿੰਦ ਦੀਪਾਜੀ ਮੋਰੇ ਬਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦ ਦੀਪਾਜੀ ਮੋਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਟੇਟ [ਏਆਈਆਰ 1956 ਬੋਮ 353] ਕਿ ਜੇ ਚਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਥਿਆਰ ਦੀ 'ਵਰਤੋਂ' ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੀੜਤ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ [ਆਈਐਲਆਰ (1970) 2 ਪੁੰਜ ਅਤੇ ਹਰ 108 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਵਰਤੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

12.6. **ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 19 ਤੋਂ 21 ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

19. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

1. ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਕੀਤੀ।

2. ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ (i) ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ii) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ (iii) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

3. "ਅਪਰਾਧੀ" ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ। ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

20. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੂਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਐਡਮਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। [(1975) 1 ਐਸਸੀਸੀ 797 : 1975 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 336 : ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 905] ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਅਪਰਾਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਅਪਰਾਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ 398 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਵਰਤੋਂ" ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਸਿਰਫ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

21. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ, ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. [ਦੇਖੋ ਅਸ਼ਫਾਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ) [(2004) 3 ਐਸਸੀਸੀ 116: 2004 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 687: ਏਆਈਆਰ 2004 ਐਸਸੀ 1253]

12.7. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਸ਼ਬਦ ਉਸ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਆਰਾ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 398 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 398 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 'ਅਪਰਾਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੈ'। ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਅਪਰਾਧੀ' ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 3 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਬੈਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ - ਦੋਸ਼ੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

13. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 391 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

14. ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਰਮੇਸ਼ਭਾਈ ਮੋਹਨਭਾਈ ਕੋਲੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ,** (2011) 11 ਐਸਸੀਸੀ 111 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੈਰਾ 31 ਅਤੇ 43 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

31. ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਗਏ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੱਟ ਪਰ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ। ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਕੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

*** *** ***

43. ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ "ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਬਰ" ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 1 ਜਾਂ 2 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਤੱਥ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 325 ਜਾਂ 323 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

15 ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 391/395 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ/ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਜ਼ਾ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। 'ਡਕੈਤੀ' ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 'ਡਕੈਤੀ' ਦਾ ਇੱਕ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਵਰਣਨ ਹੈ

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 'ਡਕੈਤੀ' ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 397 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 391 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 391 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਅਤੇ 397 ਦੋਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ।

s16. ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਨੀ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ-ਖੋਹ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਨਾ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਲੁੱਟ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਲੁੱਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 391 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ 'ਡਕੈਤੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 395 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ।

17. ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਬੈਨੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੈਨੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਨੀ 'ਤੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮੁਕਰ ਗਿਆ। ਬੈਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ 15 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੈਨੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਲਾਭ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, **ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ**, (2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 224 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ; **ਗੰਗਾਧਰ ਬੇਹਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ**, (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 381 ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, (2013) 12 ਐਸਸੀਸੀ 674 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ **ਗੰਗਾਧਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੈਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 395 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ 2,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਆਰ.ਆਈ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

